

Opgericht 27 maart 1973
Koninklijk goedgekeurd 20 maart 1974

Ledenvergadering december 2025

Bestuur

Voorzitter	DB	Wim van den Boogert	wimvdboogert@gmail.com	010 - 470 56 24
Secretaris	DB	Cor Bos	secretaris@pzv-vlaardingen.nl	06 - 81 551 893
Penningmeester	DB	Franco Jongeneel	penningmeester@pzv-vlaardingen.nl	06 - 29 479 765
Hoofd Rondzending		Nely Schaper	nelyschaper@gmail.com	010 - 314 02 84
Rondzending SvF		Henk de Heer	henknel@hdeheer.nl	06 - 17 419 380

Rondzendingen

Rondzendcommissaris Vlaardingen Centrum en Westwijk & Maassluis	Ben Raaphorst	06 - 23 844 011
Rondzendcommissaris Vlaardingen Ambacht	Nely Schaper	010 - 314 02 84
Rondzendcommissaris Schiedam	Wim den Boogert	010 - 434 39 84
Rondzendcommissaris Vlaardingen-Holy	Franco Jongeneel	06 - 29 479 765
Rondzendcommissaris SvF – Landelijke rondzending	Henk de Heer	06 - 17 419 380

Serviceafdelingen

Veilingmeester	Michel Slinger	m.slinger@upcmail.nl	06 - 28 592 761
Veilingmeesters Schriftelijke Veilingen			
	Franco Jongeneel	penningmeester@pzv-vlaardingen.nl	06 - 29 479 765
	Wim van den Boogert	wimvdboogert@gmail.com	010 - 470 56 24
Webmaster	Henk de Heer	henknel@hdeheer.nl	06 - 17 419 380
Ledenadministratie	Franco Jongeneel	ledenadministratie@pzv-vlaardingen.nl	06 - 29 479 765
Promotie	Cees Verkerk	verkerkca@outlook.com	06 - 19 932 234
Distributie maandblad	Peter Gardenier, Peter Overgaauw en Wim van den Boogert		
Redactie Clubblad	Cor Bos	boscor@planet.nl	06 - 81 551 893

Lid worden? Bel even met Franco Jongeneel tel. 06 – 29 479 765 of stuur een e-mail naar ; ledenadministratie @pzv-vlaardingen.nl

Het lidmaatschap wordt aangegaan voor doorlopende kalenderjaren, behalve bij opzegging vóór 1 november. De contributie bedraagt € 50.00 per jaar voor leden met het maandblad Filatelie en zonder blad €25,00 per jaar. De contributie dient vóór 1 maart te zijn voldaan. Indien binnen 1 maand na de aanmaning de contributie niet is voldaan, zal het lidmaatschap conform de statuten worden beëindigd.

Contributie en de Rondzendbetalingen van zowel onze eigen vereniging als van de SvF:
NL87 INGB 0002 9979 85 t.n.v. Filatelistenvereniging Vlaardingen en Omstreken .

Website: www.pzv-vlaardingen.nl

KvK-nummer 40385226

Verenigingsregistratienummer Samenwerkingsverband Filatelie: 911

Corr. adres: Secretaris Filatelistenvereniging V&O, Merellaan 112, 3145 XG Maassluis

Geachte leden en belangstellenden,

Het is weer zo ver, het jaar zit er bijna op, nog één clubavond en de laatste feestdagen van dit jaar.

En heeft u al een enorme hoeveelheid extra vuurwerk ingeslagen want het is dit jaar de laatste keer dat u legaal de buurt onveilig kan maken.

Dus pas op als u na een kratje bier of een fles jenever nog een paar cobra's af wilt steken. U heeft uw vingers nog hard nodig om te “postzegelen”.

En denk ook aan de huisdieren, hoewel sommigen het best leuk vinden.

Maar om even weer terug te komen bij de postzegels. Je kan een mooie thematische verzameling samenstellen van vuurwerk op postzegels en dat is nog veilig ook.

Tevens wil van deze gelegenheid gebruik maken om iedereen die ik dit jaar niet meer zie, fijne feestdagen te wensen.

De vaste klanten zie ik weer op 16 december

Mvg. Wim van den Boogert

Volgende vergadering

Datum: **Dinsdag 16 december 2025 om 19.45 uur**

Plaats: bijzaal Bethelkerk, Burg. Verkadesingel 26, Vlaardingen.

Agenda:

1. Opening
2. Mededelingen
3. Notulen vorige vergadering
4. Rondvraag
- Korte pauze
5. Verloting
6. Veiling
7. Sluiting

Veilinglijst

Als bijlage toegevoegd

Verslag vergadering gehouden dinsdag 18 november 2025

Plaats: bijzaal Bethelkerk, Burgemeester Verkadesingel 26, Vlaardingen.

Voorzitter: Wim van den Boogert

Notulist: Cor Bos

Aanwezig waren 29 leden.

Ontvangen meldingen van afwezigheid: De heer Krabbendam, Henk de Heer en Koos Wenneker

1. Opening

Om 19.45 uur opent de voorzitter de vergadering en heet iedereen welkom. Hij heeft geen mededelingen.

2. Mededelingen Bestuur

Ook de penningmeester en de secretaris hebben deze keer geen mededelingen.

3. Notulen vorige vergadering

Het verslag van de vorige vergadering wordt besproken en zonder aanmerkingen goedgekeurd

4. Rondvraag

Arie Kuijvenhoven vraagt of er leden zijn die iets kunnen vertellen over de gebruikte stempels van Triëst tijdens de Italiaanse periode. Er zijn geen reacties uit de zaal. Misschien zijn er leden die (nu) dit clubblad lezen en wel iets hierover kunnen melden.

korte pauze.

5. Verloting

Deze vindt zoals gebruikelijk weer plaats met leuke kavel.

6. Veiling

Om 20.15 uur start onze veilingmeester Michel Slinger de veiling. Van de 190 kavels worden er 80 verkocht, dit is ca. 42% van de aangeboden kavels. De opbrengst is € 361,80 incl. 8% toeslag

8. Sluiting

De veiling eindigt om 21.15 uur, waarna de afrekening zoals gebruikelijk bij Wim plaatsvindt en de kavels worden uitgereikt aan de tevreden kopers.

SvF- Rondzending

Geniet u ook zo van de rondzending? Lekker snuffelen in de boekjes? Onze vereniging neemt ook deel aan de rondzending van het Samenwerkingsverband Filatelie. Henk de Heer is hiervoor de coördinator. Wil je ook deelnemen aan deze rondzending? Neem dan even contact op met Henk. Het is de moeite waard. De contactgegevens van Henk vindt u op blad 2 van dit blad.

De leden-eregalerij van de vereniging (50 jaar of langer lid)

- De heer R. M. Tas
- De heer M. van der Meer
- De heer T.H. van Dijk
- De heer H. de Heer

Hier kunt u alle vragen kwijt aan medefilatelisten, zolang het maar met filatelie heeft te maken. Misschien bent u op zoek naar een zegel of poststuk die niet op de veiling wordt aangeboden. Stuur uw vraag of aanbod naar boscor@planet.nl om op deze pagina te worden vermeld

Piet v/d Does vraagt wie de postzegel van 5 cent (blauw) uit 1867 van koning Willem 3 (Ned. cat .no.7) kan aanbieden met de volgende puntstempels;

De nummers 155, 157, 159, 161, 162 en 163.

Reacties graag naar pietvddoes@hotmail.com of tel.no. 0644416919.

Theo van Dijk zoekt de volgende postzegels met het thema

75 jaar Universal Postal Union 1949

Ascesion	SG 52-53
Bahamas	SG 196-197
Brits Virgineilanden	SG 126-127
Brunei	SG 96-97
Cayman eilanden	SG 131-132
Fiji	SG 273
Gilbert en Ellice eilanden	SG 59
Jamaica	SG 146
Johore	SG 149
Noord Borneo	SG 352-353
Noord Rhodesie	SG 50-51
Pahang	SG 50
Sint Lucia	SG 161
Sint Vincent	SG 178
Sarawak	SG 167
Seychelles	SG 154-155
Somalie pro	SG 121-122
Trengganu	SG 64
Turk en Caicos eilanden	SG 217-218
Zanzibar	SG 335-336

Het thema (Maleisië) vlinders:

Sarawak	Yvert 226 A	Michel 226
Sarawak	Yvert227 A	Michel 227
En als laatste Tegganu	Yvert 109	Michel 103

Ook ben ik nog op zoek naar een Holland album van Importa (groen) met externe patentbouten, behoeft geen binnenwerk te bevatten. Alleen met opschrift Nederland

Reacties aan Theo van Dijk op tel.no. 010-4740627

Schriftelijke Veiling 16.

Beste leden,

Eindresultaat SV16

Schriftelijke veiling 16 zit erop, het totaalbedrag liep net als vorig seizoen op tot boven de € 400,-. Naast een aantal dubbele biedingen is de omzet €275,= en dat is voor deze compacte veiling met 72 kavels een prima resultaat. 43% van de kavels is verkocht.

Interesse was er wederom voor klassiek/koloniaal Nederland, Duitsland, Frankrijk en Duitsland etc.

Tenslotte wensen wij jullie fijne feestdagen en volgend jaar op naar

SV17? 😊

Wim en Franco.

Op zoek naar mijn opa

door Arie Kuijvenhoven

Of ik geïnteresseerd was in een stapeltje briefkaarten uit de oorlog? Omdat we het hadden over WO II dacht ik dat het daarover ging, maar het bleek een oorlog eerder. WO I dus. En toen die briefkaarten vooral afkomstig bleken van een gemobiliseerde militair die in Monster gelegerd was geweest, kreeg ik echt interesse. Want laat ik daar nou geboren zijn. En had mijn opa daar ook niet gelegen? Verhalen over wachtlopen op de toren van de Grote Kerk en in de duinen kwamen boven. Die kaarten waren voor mij bestemd. Dat kon niet missen.

Briefkaarten

Het bleken ruim 60 briefkaarten, met rondstempels van vooral Monster, Rotterdam en Den Haag. De eerste is van 22 september 1914 en de laatste van 1 augustus 1916. Omdat het veldpost betrof, waren ze portvrij.

Het zijn gewone briefkaarten, waarvan er een paar waren verstrekt door een militair tehuis. Want er moeten heel wat kaarten geschreven zijn, veel meer dan brieven. Die kaarten waren de e-mailtjes uit 1914, zagezegd. Sommige zijn zelfs een reactie op een kaart van dezelfde dag. Wat bij twee- en soms drie postbestellingen per dag heel goed mogelijk was. En de bezorgers gingen meestal te voet. Alhoewel in die jaren de PTT begon met het invoeren van enkele duizenden fietsen van Nederlandsche makelij. Of het Westland daarin ook deelde is onbekend.

Filatelistisch gezien lijken die kaarten niet zo bijzonder, maar historisch gezien is informatie over het dagelijks leven van de "gewone mens" heel vaak wel bijzonder. Zeker als die "gewone mens" een soldaat is die voor zijn nummer in Harer Majesteits wapenrok werd gestoken. En nog meer als de drager van zo'n wapenrok terecht kwam in een militair hospitaal. Maar daarover zodadelijk wat meer.

De schrijvers

Het middelpunt van de correspondentie is Theo Loeff. Hij is waarschijnlijk opgeroepen tijdens de algehele mobilisatie van eind juli 1914. Daarbij werd hij ingedeeld bij de Jagers, een onderdeel van het Regiment Grenadiers en Jagers. Hij woonde in Rotterdam, in wat nu het Oude Noorden heet, maar wat toen waarschijnlijk aan de rand van de stad lag. Theo woonde bij zijn ouders en had twee zussen. Hij werkte op kantoor,

volgde een cursus handelsrekenen en kreeg zijn salaris doorbetaald, maar dat laatste liep niet echt lekker. En hij was een liefhebber van natuur: hij had een aquarium, een insectenverzameling en was geabonneerd op het tijdschrift "Buiten".

Theo schreef de meeste kaarten, 23 van de in totaal 62, aan zijn ouders. Die schreven dertien keer terug. Maar dat zegt weinig, want er zijn enkele forse periodieke hiaten.

Vijftien kaarten zijn van een vriend van Theo, Gerard, die in hetzelfde bataljon diende. Gerard begon te schrijven nadat hij in het hospitaal was opgenomen. Herhaaldelijk kreeg Theo de groeten van andere zieke maten. Ook worden twee maten genoemd die in augustus 1915 bij "baden in zee" waren verdronken. Een tragisch voorval dat natuurlijk de pers haalde. De kaarten van Theo aan Gerard ontbreken. Maar omdat Gerard herhaaldelijk antwoord geeft of reageert op een bericht, kan wel geconcludeerd worden dat ze elkaar briefkaarten stuurden.

De overige kaarten uit het stapeltje zijn gericht aan Theo, maar waren van verschillende afzenders. De laatste kaart is afkomstig van een gezin in Monster waar Theo kennelijk vaak op bezoek kwam. Theo verbleef toen in de Harskamp. Maar men hoopte dat hij weer snel terug zou komen, want "het is toch zo stil op Monster".

Waarover spraken zij ?

Uit het taalgebruik blijkt hoezeer 1914 een andere wereld was. Vriend Gerard opent steevast met: "Waarde Vriend", schrijft heel vormelijk en sluit af met: "je vriend". En Theo schrijft aan zijn "beste Ouders" als hun "liefhebbende zoon", terwijl zijn vader aan "Waarde Theo" de "hartelijke groeten doet van ons allen". Inniger werd het niet.

Een groot deel van de correspondentie gaat over de alledaagse beslommeringen van elke soldaat: verlof en eten. Vooral voor Gerard, die in het hospitaal een opmerkelijk menu kreeg voorgeschoteld. Nu lag hij daar niet voor niets, want in augustus 1915 was er in zijn bataljon typhus uitgebroken. De behandeling daartegen bestond kennelijk uit drie weken bedrust. Als je daarna drie weken koortsvrij was, mocht je even je bed uit. Van verlof kon dus wekenlang geen sprake zijn.

Het menu waarop Gerard moest zien te herstellen bestond ondermeer uit griesmeelpap. Voor de suiker in de pap moest je familie maar zorgen. Gelukkig had Gerard een zorgzame familie, maar als ze kwamen was direct contact niet toegestaan. Gerard leek ermee te kunnen leven. Want vrijdag (!) zouden ze twee eieren krijgen: ".... eentje voor uit de hand en eentje voor in de soep. Dat zal best smaken", schreef hij Theo. Dat de zorg in handen was van ziekenbroeders, spreekt vanzelf. Dat hij langer op zijn verlof moest wachten dan hij dacht, ook.

Dat Gerard vooral over zijn ziekte schreef is begrijpelijk. Een typhusuitbraak was ook in 1915 nieuws dat via de regionale kranten in het hele land bekend werd. Vaak wel met de mededeling dat de hele compagnie was ingeënt, dat de kwartieren waren ontsmet en de verloven ingetrokken. Theo laat tussen half juli en eind augustus echter niet van zich horen. De reden daarvoor is onduidelijk. Het idee van een algehele isolatie is niet zo waarschijnlijk. Gerard stuurde Theo in die periode namelijk wel een paar kaarten en bleek bijvoorbeeld op de hoogte van de verdrinking van twee maten.

Als het over verzorging gaat had Theo ook zo het een en ander te vertellen. De eerste maanden was hij in de Haagse Oranjekazerne gelegerd. Hij schreef zijn ouders over een revaccinatie tegen pokken, over een mars naar Delft en over cadeautjes, eten en toegestuurde lectuur. Maar over training in militaire vaardigheden helaas geen woord.

Begin januari 1915 werd Theo's eenheid gelegerd in de nieuwe groentenveiling van Monster. Hij vond dat maar "..... een stil plaatsje". Wel was het veilinggebouw hoog en fris en had het een elektriciteitscentrale. De strozakken waarop ze sliepen, lagen naast elkaar, met een tussenruimte van een decimeter. Je kon er dus net tussendoor schuifelen.

De temperatuur lag die week volgens het KNMI rond de 5-7° C. Wel wat fris als je maar één deken hebt en in een onverwarmde veilinghal ligt. En de sanitaire voorziening was ook niet bepaald om over naar huis te schrijven, wat Theo toch deed. Stromend water was er niet, dus wasten ze zich bij de burens op het erf. De privaten stonden op een open stuk grond en waren vreselijk tochtig, want ze hadden geen deuren. Tijdens de zitting hadden de gebruikers daardoor wel vrij uitzicht op de Vaart. Gelukkig kregen ze gewoon tarwebrood, want kuch kruimelde erg en was nogal droog. Het is niet zo vreemd dat hij zich er na een week over verwonderde

dat hij nog gezond was.

En het lijkt er niet op dat die situatie verbeterde. In september 1915 kregen ze een tweede deken, desondanks bleef het 's nachts fris. En over kleding werd geregeld geschreven. Zo vroeg Theo zijn moeder begin juni om zijn zwembroek en in maart 1916 om "schoon goed": handdoek, ondergoed en sokken. De voedselschaarste nam ondertussen ook toe. Volgens de regering was "zuinigheid geboden", ook voor levensmiddelen als vet, spek of boter. Behoeftigen konden een broodkaart aanvragen, waarmee ze goedkoper brood konden kopen. Theo's vader was er echter niet gerust op. "Onze voorraad moet dan toch niet erg groot zijn", schreef hij, nadat bekend werd dat er op 8 april 1916, Tweede Paasdag, geen brood zou worden gebakken. En na de broodkaarten gingen ook de aardappelen op de bon. Later dat jaar werden aardappelen nog schaarser. Die werden namelijk met Duitsland geruild tegen steenkool. Zo komt Jan Splinter

De militair

Gerard werd na drie maanden ontslagen uit het hospitaal en kreeg vier weken extra verlof. De terugkeer in de Oranjekazerne viel hem echter zwaar. De dagen regen zich aaneen met kamerwacht, extra wacht, politiewacht en corvee. Want er is : "..... altijd een baantje en vrij van middagappel daar weten ze hier niet van." Sterker nog, de reveille werd vervroegd naar 5 uur. Alleen het "tehuis" lijkt nog wat afleiding te hebben geboden. Zijn pogingen om te worden teruggeplaatst naar zijn oude "compie" leverden niets op. Hij betreurde dat zeer, want als (kennelijke) reactie op een opmerking van Theo kan Gerard zich ".... best voorstellen dat bij jullie de dagen omvliegen."

Theo schreef weinig over militaire zaken. De eerste echte informatie daarover dateert van 14 juni 1915: "Vanmorgen hebben we een loopgraaf bezichtigd zooals die in deze oorlog gebruikt worden." Verder niets. Twee weken later schreef hij dat hij voorlopig niet thuis komt, want er ".... komt een groote oefening." Die oefening was groot genoeg om ook de krant te halen. Volgens Theo was er 's zondagavonds om 9 uur appel, waarna ze om 10 uur brood en koffie kregen en mochten rusten. Maar wel gekleed en bewapend. Om 11 uur was er opnieuw alarm, maar een uur later waren ze weer binnen. Om half twee 's nachts nogmaals alarm, maar toen was het serieus en ging het lopend naar Hoek van Holland. Twee trams vol militairen reden voorbij, net als honderden wielrijders en ".... twee

mitrailleurs, gemonteerd op het stuur van motorfietsen." Toch pijnlijk om te zien, als je zelf moet lopen. Theo's eenheid nam stelling aan zee, gesteund door artillerie en mitrailleurs. Of er werkelijk geschoten is, is onbekend. Theo zei er niets over. Om 6 uur gingen ze terug, begeleid door "..... een groote vliegmachine boven ons hoofd." Weer in het veilinggebouw mochten ze gaan slapen. En dat was dan dat.

Zelfs het bezoek van de Koningin aan Monster werd door Theo niet genoemd. Terwijl zij een keer met de auto en een andere keer te paard Monster aandeed. De eerste keer bezocht zij het Militair Tehuis en de tweede keer inspecteerde zij een oefening en de onderkomens van de manschappen. Zij besloot dat bezoek met een beklimming van de toren van de Grote Kerk van Monster. Dat was immers een vaste uitkijkpost. Zo'n gebeurtenis zou een "gewoon mensch" toch niet zo snel vergeten, maar zelfs mijn opa heeft me er nooit een woord over verteld. Eind maart 1916 werden alle verloven ingetrokken. De reden daarvoor wist Theo niet, maar in de pers werd geschreven over een geallieerde conferentie in Parijs. Waarna de regering vreesde voor een landing van de Engelsen. Het intrekken van de verloven duurde tot half april. Desondanks was er op 14 april een grote mars door Den Haag. Die duurde van 's morgens vroeg tot ver in de middag. Als deze mars tot doel had om het moreel op peil te houden, dan werkte dat bij Theo niet echt. Hij schreef dat er geregeld muziek klonk, "..... maar nu geen geschitter, alles was grijs, dof grijs."

Een legereenheid kun je echter ook voor iets heel anders inzetten. Al begin 1914 stonden er in de kranten berichten over groepen zigeuners die in het hele land 'roven en stelen'. Zo nodig werden de wagens door militairen weggesleept. Het Westland kreeg in december 1915 daar ook mee te maken. Een twaalfstal woonwagens was onder andere in de gemeente Monster gaan staan. De groep stal volgens Theo alles wat ze krijgen konden. Een luitenant liet 30 man aantreden met geweer en bajonet, die de zigeuners uit de gemeente verwijderden. Dat hielp niet echt, want 's morgens waren ze er weer. Na het middagappel ".... moesten we er ook op uit, maar spoedig waren we klaar." De buurgemeente zal met die doortastende luitenant niet echt blij zijn geweest. Dit was overigens de enige keer dat Theo over bewapening schreef. Verder geen woord over waar of hoe hij zijn geweer en bajonet heeft leren gebruiken.

Toch werd er met die wapens wel geoefend. Uit berichten in regionale kranten als de Westlandsche Courant kunnen we opmaken dat de in Monster gelegde eenheden minstens twee keer per week oefenden op de schietbaan in Loosduinen. Die baan werd verder ook gebruikt door gewone burgerwachten en schietverenigingen. De schietvaardigheid stond in die tijd meer in de belangstelling dan tegenwoordig. Regelmatig werden namelijk uitgebreide uitslagenlijsten van schietwedstrijden gepubliceerd. Over bijvoorbeeld voetbaluitslagen lees je daarentegen geen letter.

Desondanks wekken deze berichten niet de indruk dat het militaire bestaan een zware wissel trok op het uithoudingsvermogen van de manschappen. Ledigheid en verveling waren eerder aan de orde van de dag. De hoger geplaatsten zagen dat ook en bedachten daartegen diverse maatregelen, onder meer uitbreiding van verlof en instelling van tijdelijke militaire tehuizen. Of dat werkelijk hielp om de verveling tegen te gaan, is een open vraag. Wel leidde de versoepeling van het verlof tot een komen en gaan van gemobiliseerden. Het lijkt er op dat er een stramien ontstond van vier à vijf dagen verlof en drie à twee dagen dienst. Een schatting die geheel voor mijn rekening komt, overigens,

Hoe 'onze jongens' zich door de dagen worstelden blijft eigenlijk buiten beeld. Veel afleiding zal er op Monster, dat stille plaatsje, niet geweest zijn. Behalve een enkele opmerking over het militaire tehuis weten we niet waar Theo en zijn maten hun vrije tijd doorbrachten. Dat het toch nog wel eens laat werd, blijkt uit twee opmerkingen. De ene uit januari en de andere uit juni 1916 en beide keren was Theo om kwart voor twaalf weer in de veiling. Wel had hij voor het slapen gaan nog een paar boterhammetjes gegeten, die hem "weer best hadden gesmaakt" !

Ingerukt

Het ging hier om ervaringen van enkele gemobiliseerde militairen die van juli 1914 tot augustus 1916 gelegerd waren in de groentenveiling van Monster. Hun eenheid werd medio augustus 1916 vervangen door een ander bataljon. Wellicht is dat de reden dat er verder geen briefkaarten (bewaard) zijn.

De ervaringen van Theo en Gerard zijn natuurlijk niet maatgevend voor wat er toen zoal gebeurde. Maar als dat wel het geval is, dan stond het er met de weerbaarheid van ons land niet erg goed voor. Een situatie die goed

vergelijkbaar is met die van ons.

En her en der heeft dit verhaal nog wat losse eindjes. Zo ben ik niets wijzer geworden over mijn opa. Ik ga dus door met zoeken. Uw reacties zijn daarbij heel welkom.

De decemberzegels 2025 vol Efteling-magie

Onder de afbeelding een leuk verhaal over de jaarlijkse kerstzegels.

Petra van de Primera.

door Arie Kuijvenhoven

Soms wordt een bijzaak de hoofdzaak. Dat lijkt het geval bij de decemberzegel, in de volksmond de 'kerstzegel'. De verkoop daarvan neemt gestaag af. Werden in 2016 nog meer dan 5 miljoen velletjes verkocht, in 2023 was dat gedaald tot 3.2 miljoen. De ervaring tijdens de coronajaren was daarmee doodgebloed. Als marktgericht bedrijf probeert PostNL deze dalende trend te keren. Want minder zegeltjes betekent immers minder centjes.

Zo krijg je vanaf 2007 bij aankoop van een bepaald aantal decemberzegels een relatiegeschenk als bonus, bijvoorbeeld een kraslot, een plastic tas of een reis-bon. Vanaf 2020 ontvangt de koper bij twee velletjes van elk 20 zegels een kerstboomversiering. Dat blijken mooie, handgeblazen

ornamenten zoals een enveloppe of een autootje. Ze zijn, vind ik, mooi en zeker te mooi om tussen al die plastic versiering uit het oog te verdwijnen. We bergen ze daarom maar liever op, om er ooit nog eens rustig van te genieten. Een goede beslissing, want afgelopen december bleek dat serietje kerstboomballen op een bekende verzamelbeurs net zo duur als een forse kerstboom.

Dat laatste wist ik nog niet toen ik vorig jaar in november bij de Primera binnen stapte. Goed gemutst, want in de verwachting van een mooie surprise, bestelde ik twee velletjes decemberzegels. Die waren er nog volop, maar het kerstgeschenkje was er niet meer. Helaas. Ik was zeer verbaasd en zei dat het dan wel erg snel was uitverkocht, want de verkoop was pas gister gestart. De verkoopster begreep mij niet, maar ze sprak ook nog niet zo goed Nederlands. De andere verkoopster begreep me wel, maar had zo'n schorre keel dat ze amper een woord kon uitbrengen. Had haar bed onder de toonbank gestaan, dan zou me dat niet verbaasd hebben. Uit wat ze zei maakte ik op dat ze maar drie van die geschenkjes hadden gekregen en die waren al weggegeven. Bovendien moest je daarvoor niet twee, maar drie velletjes kopen. Dat leek me onwaarschijnlijk, maar ik was niet echt zeker van mijn zaak. En PostNL zit slecht in haar vel en een kat, enfin u me begrijpt me wel.

Gelukkig bleek er rond de decemberzegels niets veranderd. Daarom de Primera gebeld. Ik kreeg een vriendelijke vrouw te spreken die zich voorstelde als Petra en die het verhaal al kende. Ze bood haar excuses aan voor de onjuiste informatie, maar voor wat betreft dat geschenkje moest ze me teleurstellen. Haar zaak had inderdaad niet meer dan drie ornamentjes van PostNL gekregen. Belachtelijk weinig, dat was ze helemaal met me eens. Ze had zelfs al een paar collega's gebeld, maar die zaten met hetzelfde probleem. Het beste wat ik kon doen was zelf bij PostNL informeren. Zwaar gemotiveerd, want nu zou en moest ik die bal hebben, trok ik het Bureaucratiebos in.

Klantenservice van PostNL kon me niet helpen. Die deden niet aan marketing. Wel hadden ze het nummer van de afdeling Retail voor me. Retail bleek echter niets te maken te hebben met decemberzegels of met kerstboomballen. Misschien dat Zakelijk me kon helpen. Zakelijk vroeg naar mijn klantnummer en concludeerde dat ik toch echt bij Klantenservice

moest zijn.

Als je een rondje gaat wandelen begint de terugweg al bij de eerste stap. Dat was hiermee weer eens bewezen.

Gelukkig waren alle PostNL-medewerkers zeer vriendelijk, voorkomend en vol begrip. Dat temperde mijn bloeddruk voelbaar. De tweede mevrouw van Klantenservice stelde voor om Vondels, de ballenblazer, te bellen. Een briljant idee. De website van Vondels zag er professioneel en degelijk uit. Er staan mooie producten op alsook een telefoonnummer. Dat laatste is tegenwoordig lang niet altijd meer het geval.

"Mevrouw" Vondels wist wel van de actie, maar meer ook niet. Vondels blies die ornamentjes wel, maar leverde ze daarna af bij PostNL. Helaas wist ze niet bij welke afdeling, maar het zou Zakelijk kunnen zijn. Zakelijk weer gebeld. Die bleken ondertussen niet stil te hebben gezeten. Ze wisten echter niet hoeveel ballen er over het land waren uitgestrooid, maar ze zouden nog eens kijken. Ze hadden mijn nummer, maar ze deden geen toezegging, dat niet natuurlijk.

Verrijkt met deze ervaring belde ik Petra van de Primera. U ziet, ik was zwaar gemotiveerd. Petra was nog vol medeleven. Ze kon me niet helpen, maar zou aan me denken. Meer zat er helaas niet in. Maar een week later belde ze me met de verhoopte mededeling dat er een bal op me lag te wachten. De volgende dag toog ik naar haar winkel. Petra was er niet, maar haar collega, die weer bij stem was, wist overal van. Ze overhandigde me zelfs twee doosjes. De ene voor gewoon en de andere als dank voor mijn actie. Want ze hadden er alsnog genoeg gekregen voor de vaste klanten. Die tweede bal ging dus wel hoog de boom in.

Was ik een dichter, beste lezer, dan had ik natuurlijk een ode voor Petra van de Primera geschreven. In een paar trefzekere beelden zou ik mijn waardering en hartelijke dank onder woorden hebben weten te brengen. Maar helaas ben ik maar een gewone postzegelverzamelaar, die niet verder komt dan een eenvoudig verhaaltje. Dankzij de goede afloop past het wel mooi bij de kerstgedachte. En dat is bepaald geen bijzaak.

OUJJAARSBEURS HOUTEN

29-30 december 2025

Expo Houten (Utrecht)

Internationaal verzamelevenement met overwegend
Filatelie inclusief Poststukken (Prentbriefkaarten).

*Alleen op 29/12 een tweede hal met alleen
munten- en papiergeldstands.*

Beurs geopend 29/12 10-17 uur & 30/12 10-16 uur

Oudjaarsbeurs Houten 5500m2 verzamelplezier.

Met deelname van vele (inter-) nationale beroepshandel (NVP
leden), semi-handel, promostands (KNBF) verenigingen.

**KAARTVERKOOP: dagelijks aan de kassa of vooraf
online via website ticketfestival.nl/wbevenementen**

Overzicht van alle standhouders
vindt u op onze meertalige website:

www.wbevenementen.eu

Organisatie WB Evenementen
Telefoon (0031) 0505033926

postzegelhandel

“Java”

Anno 1935

Openingstijden winkel:

Donderdag en vrijdag: 13.30 -17.00 uur

Donderdagavond: 18.00 - 20.30 uur

Zaterdag: 10.00 -12.30 en 13.30 -17.00 uur.

Gratis bezorging in Schiedam & Vlaardingen

Wij bieden U:

Postzegels, albums, stockboeken, catalogi

Alle filatelistische toebehoren

Abonnementen van de hele wereld

Hoofdstraat 297, 3114 GE Schiedam

Telefoon: 06-49970757

E-mail: pzhjava@gmail.com

IBAN: NL31 INGB 0000663718

BIC: INGBNL2A

in de buurt

Hier vindt u de vaste postzegelbeurzen / ruilmiddagen in de buurt. Hoeft u niet steeds te zoeken. Echter wel onder één voorwaarde: Dat u zelf eenmalig de informatie aanlevert.

Maassluis KONINGSHOF, Uiverlaan 20, 3145 XN Maassluis.

Elke 2e zaterdag van de maand, van 12.00 tot 16.00 uur - Toegang € 2,00 Gratis parkeren. Bereikbaar met bus 33 of 126, halte Uiverlaan en met metrolijn B, halte Maassluis West.

Nieuw is dat de organisatie is niet meer in handen is van de Postzegelvereniging Maassluis, want die is medio 2025 opgeheven. Het is nu een particuliere actie van één van de oud leden.

Filatelistenvereniging IJssel- en Lekstreek

Bijeenkomsten: meestal op de 4e maandag van de maand vanaf 19:00 uur is de zaal open aanvang 20:00uur met kavel- en letterveiling

Inloop beursmiddagen: 2e zaterdag van de maand van 10.00-15.30 uur. (behalve juli en augustus) Deze activiteiten: Buurthuis ‘De Wel’ Bongerd 2a in **Capelle aan den IJssel**.

En 2 x per jaar is er een grote postzegel/muntenbeurs in mei en november. Deze activiteit vindt plaats in sporthal “de Boog”, Krimpenerbosweg 2 in **Krimpen a/d IJssel**.

Postzegelvereniging Philatelica Rotterdam

Bijeenkomsten: elke 3^e woensdag v/d maand, van 19:15 – 22:00 uur met veiling en kleine verloting in de “Open Hof”, Hesseplaats 441, 3069 EA Rotterdam.

Verder: 4x per jaar een bijeenkomst op de 2^e donderdag van de maanden februari /mei/ september/ december van 19:30 – 22:00 uur met een veiling en kleine verloting in zaal “de Boshoeck”, Bospad 3, 3121 CL Schiedam. Tram 21 en 24, halte Bachplein.

Postzegelruilbeurs elke 2^e zaterdag van de maand van 13:00 – 16:00 in de OBS Jan Campert, Slauerhofstraat 2, 3202 VV Spijkenisse. Gratis parkeren. Entree € 1,50

Postzegelvereniging De Maasmond

Bijeenkomsten: elke 4^e dinsdag van de maand met december afwijkend met veiling

Alle activiteiten: ‘De Ontmoetingskerk’, Kon. Wilhelminalaan 1, 3201 CJ, **Spijkenisse**,

Postzegelvereniging Monster

Contactavonden: Meestal de 1e donderdagavond van de maanden september t/m juni in gebouw OJOS, Choorstraat 95 2681 AR Monster. Toegang en parkeren gratis.

Activiteiten: veiling, lezing, quiz en verkoop. Om als introducé een contactavond bij te willen wonen is vooraf aanmelden nodig. Incidenteel zijn er verzamelruilbeurzen in het Westland. Vragen en aanmeldingen: www.postzegelverenigingmonster.nl

POSTZEGELVEILING "RIJNMOND"

HOGЕ VOORSCHOTTEN TOT 80% VAN DE
GETAXEERDE WAARDE

2 INTERNATIONALE VEILINGEN PER JAAR
IN MEI EN NOVEMBER IN

WORLDHOTEL WINGS ROTTERDAM
ROTTERDAM - THE HAGUE AIRPORT
(VLIEGVELD ZESTIENHOVEN)

WESTEWAGENSTRAAT 60, 3011 AT ROTTERDAM

POSTBUS 2859, 3000 CW ROTTERDAM

TEL.: 010 - 213 09 86

FAX: 010 - 213 17 30

EMAIL: RYNMOND@XS4ALL.NL